

INFORMATION

KULTUR 11. oktober 2019

Lad fiktionen komme til fadet

Det er kun rimeligt, at fiktionen går i lag med virkelighedens Paludan og Kundby-pige.

Det lyder næste som en god idé til en sketch: Den racismedømte debattør og jurist Rasmus Paludan truer med at lægge sag an mod en teatergruppe, der har lavet en kritisk indstillet monolog baseret på hans offentlige udtalelser. Den samme Rasmus Paludan, der med henvisning til ytringsfriheden har gjort krav på enorme ressourcer i form af politibeskyttelse til sine hyppige enmandsdemonstrationer.

Som det så ofte forholder sig i disse år, er der ikke tale om satire, men derimod om en virkelig diskussion. Den nystartede teatergruppe Magistraten, der har hjemme i Silkeborg, har netop udskudt premieren på monologen Rasmus Paludan hvide skjorter fra 20. oktober til næste år. Det skriver Berlingske.

Årsagen er, at Rasmus Paludan efter at være blevet inviteret til premieren, luftede et krav om royalties til gengæld for de ytringer, han har bidraget med til manuskriptet.

Til Berlingske udtaler formanden for Stram Kurs, at han ikke vil forhindre forestillingen i at blive opført, men at hans udtalelser udgør et værk, han har ophavsret til. Derfor forventer han royalties for sit bidrag til forestillingen, som han dog vil se, inden han lægger sag an.

Rasmus Paludan er ikke den eneste borger i Danmark, der må stå model til, at vedkommendes ytringer og handlinger bliver gjort til genstand for dramatisering.

Hele to teatre fortæller her i oktober historien om den såkaldte Kundby-pige, der afsoner en otteårig fængselsdom for at have planlagt terrorangreb på to skoler som 15-årig i 2016. Teatret st.tv. spiller fortiden forestillingen Pigen med bomberne på Mungo park. Stykket er instrueret af Tue Biering og postulerer ikke at fortælle sandheden om Kundby-pigen. I stedet undersøger det offentlighedens forestillinger om hende ved at lade en række af 15-årige piger skiftes til at inkarnere hende i løbet af forestillingen. I Holbæk viser Teatret FAIR PLAY ungdomsforestillingen Den første dråbe blod, der præsenteres som en "fiktiv historie baseret på sagen om Kundby-pigen" Understregningen af, at der er tale om fiktion, kan meget vel være en reaktion på, at Kundby-pigen gennem sin advokat har protesteret over fremstillingen af sig selv efter at have fået fremsendt manuskriptet.

Selvfølgelig er det fiktion og ikke en dokumentarisme, når skuespillere stiller sig op på en scene og dramatiserer et hændelsesforløb.

Uanset hvor virkeligt og alvorlig forlægget er. Og det er kun rimeligt, at fiktionen går i lag med virkelighedens aktuelle betændte områder.

loni@information.dk